

Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ

Ημερησία πολιτική-οικονομική εφημερίς τοπικών συμφερόντων

Έτος 9ο Αριθ. φύλλου 2259 Τετάρτη 19 Ιανουαρίου 1983 Γνήμη φύλλου δρχ. 5 Γραφεία Κωλέττη 5 ΤΗΛ. 28008 - 22682

ΘΛΙΒΕΡΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΑΡΤΙΝΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1821

του Δημ. Φ. Καρατζένη

“Υστερα από την πολιορκία της πόλεως “Αρτης υπό των επαναστατικών Σωμάτων τόν Νοέμβριο 1821. την αποχώρησιν αυτών και την τελείαν καταστροφήν της πόλεως και την ερήμωσιν αι πλέον σημαντικές οικογένειες εις άθλιαν κατάστασιν έφυγαν για να ξαναεπιστρέψουν “Αρχοντικά της εποχής εκείνης διελύθησαν από την άτυχή επίθεση κατά της “Αρτης και παλαιά ονόματα διεσκορπίσθησαν εις τά πέρατα της Ελλάδος. Αι οικογένειαι α Γεωργίου και Χρυσή Βράνη, “Ασημάκη Κροκίδα, Γαλιάτσκι, Σακελλάροπούλου, Γιαλαμά, Νικ. Λουριώτη έχάθησαν για τόν τόπο τους. Γράφει ο Μακρυγιάννης, «Φεύγοντες (ήμεϊ) από την “Αρταν, ή Τουρκία πεζούρα και καβαλλαρίζ μās πήρε κοντά και σκλάβωνε άνθρωπους και σκότωε. Τότε πήγα στην “Αγία όπουχα τά έδισματά μου στείλη και εκεί ήρθηκα τούς δυστυχεις “Αρτινούς, όπου έρχονταν ξυπόλυτοι και γυμνοί και ηστικοί. Και μόπεσαν δλοι στο λαιμό για να τούς σώσω. “Ηταν δλοι σημαντικοί της “Αρτας και γυναικόπεδα πλήθος περιπου από πεντακόσιες φμιλιές».

μας και ή πατρίδα μας και πηγαινωμεν εις “Αρταν τότε λαμβάνει και αυτός διά προίκα του εκείνο τό μερίδιον όπου την άκαρτερεί.

Είναι γχωστόν της έξοχότητος της κάθε μητέρα πόσον επιθυμεί την κυβέρνησιν της θυγατέρος της όταν ευρη τόν άρμόδιον τρόπον, ήπατήθην και έγω ή δυστυχής με τά δόλια και άπατηλά και γλυκά του λόγιζ και προβάλλοντας να την σφραφανωθί μου άποκριθη ότι κά μωμενικούς άραβωνες τώρα άλλάζοντας τά δακτυλίδια και φέροντας την μάνα του όπου της έστειλε τότε σφραφνηται και ότι τά λόγια μόνου φθάνει εις τόν τίμιον και τιοιότης λογιής αλλάχθησαν τά δακτυλίδια και τότε άρχισε να έπεμβαίνει εις τός σπιτι ώς νοικοκύρης και ώς κολός υιός και έγω ή δυστυχής ώς γυναίκα άθωα και κατά την συνήθειαν των τόπων μας όπου οι άραβωνιστικοί έχουσιν δλον τό ελεύθερον ήπατήθην και έγω και αι θυγατέραις μου και έκοιμήθη με τή θυγατέρα μου και μετά καιρού έγγαστρώθη και άφ ου έγγαστρώθη μās έγραψεν εις Γαστούνην να έλθωμεν εις Τριπολιτσάν έπει-

δειγμα και σωφρονισμόν τόσοσν αυτού δσον και άλλων όμοίων του. Και δσον να τελειώση ατη ή ύπόθεσις παρακαλώ τό έξοχον ύπουργείον να αναφερθη και εις την Γεν. “Αστυνομίαν να τόν λάθη υπό φυλακήν έπειδή και αυτός είναι αυτόμοιος. Και με δλην την ευπειθειαν φιλώ την άγίαν της δεξιάν.

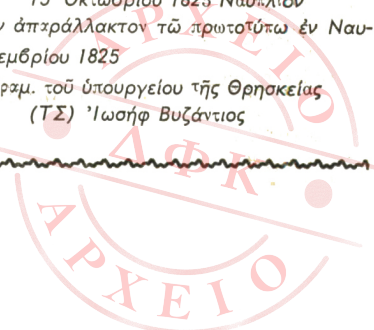
“Η ταπεινή και ευπειθεστάτη της δούλης “Ελένη Πατζούρινα από “Αρταν.

15 “Οκτωβρίου 1823 Ναύπλιον

“Οτι ίσον άπράλλάκτον τώ πρωτοτύπω έν Ναυπλίω τή 26 Νοεμβρίου 1825

“Ο Γεν. Γραμ. του ύπουργείου της Θρησκείας (ΤΣ) “Ιωσήφ Βυζάντιος

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

μία από αυτές τις οικογένειες ήτο και της Αικατε-
ρίνης (ή Έλενη) Ἀντωνίου Πατσούρα που ἔφυγε και
αὐτὴ με τὰ τρία κορίτσια της σὲ ἄθλια κατάσταση. Ὁ
ἄνδρας της, Ἀντώνης ἔφυγε ἀπὸ τοὺς πρώτους ἀπὸ τὴν
Ἄρτα ὅταν ἐκηρύχθη ἡ ἐπανάσταση καὶ τὸν Δεκέμβριο
1822 ἐφρονεῦθη κατὰ τὴν πρώτην πολιορκίαν τοῦ Μεσο-
λογίου. Τὸ δράμα της τό διηγείται ἡ ἴδια ὅταν τὸ
1825, χήρα με τὰ τρία κορίτσια κατέληξε στὴ Γαστούνη
Πελοποννήσου ξενοδολεῦντας γιὰ νὰ ζήσουν. Γράφει
ἡ Πατσούρινα:

Ἐξοχώτατον Ὑπουργόν της Θρησκείας

Καὶ ἐγὼ ἡ κατὰ πάντα δυστυχεστάτη, ὅταν ἐμῆκαν
οἱ Ἕλληνες εἰς Ἄρταν ὁμοῦ με τὰς θυγατέρας μου ὡς
καὶ σὲ ἄλλοι γυμνὴ καὶ τετραχηλισμένη με ἐκείνην τὴν
ἐνδυμασίαν ὅπου εἰμεθα ἐνδεδυμένοι φθάνοντας εἰς Ἀ-
νατολικὸν οἱ καλοὶ χριστιανοὶ διέποντας τὴν ἄθλια μας
κατάστασιν ὄλους ἐκείνους τοὺς πτωχοὺς ὡς καὶ ἐμὲ μᾶς
ἐνδυσαν καὶ μᾶς ἐπεριποιήθησαν καὶ ὅταν ἔφθισεν ὁ Ἰ-
μέρ Πασᾶς (Ὁμέρ Βρυώνης) εἰς Μεσολόγγιον ἔφυγα
καὶ ἐγὼ ἀπὸ Ἀνατολικὸν ὁμοῦ με τοὺς ἄλλους καὶ ἦλθο
μεν εἰς Γαστούνην καὶ τόσον εἰς Ἀνατολικὸν ὡσαν καὶ
εἰς Γαστούνην ἐξενοδουλεύαμε καὶ ἐζήσαμε ὡς πτωχὲς
με τὴν τιμὴν μας, ἐνῶ ὄλα αὐτὰ ἐξοχώτατε ὕπουργέ δὲν
με ἔθλιψαν ὅσον ἡ ἀδικία καὶ ἀπανθρωπία ὅπου ἔπρα-
ξεν εἰς τὴν τιμὴν μου ὁ Σπύρος Γαλιώτος ὀνομαζόμενος
ἀπὸ Πάργα. Αὐτός διὰ κακὴν μου τύχην ἦλθεν εἰς Γασ-
τούνην πολλόταταις φοραῖς με τὴν ὑπουλόγητα καὶ δο-
λιότητα ὡς πατριώτης δείχνοντας ὅτι λυπεῖται ἄκρω
τὴν δυστυχίαν καὶ μοῦ ζητᾷ τὴν θυγατέρα μου διὰ συμβί-
αυ σου καὶ αὐτός νὰ σαθῇ εἰς ἡμᾶς πατέρας τῶν ἄλλων
δύο κοριτσιῶν λέγοντάς μου ὅτι γνωρίζοντας τὴν κατά-
στασιν μου καὶ τὴν δυστυχίαν μου δὲν θέλει καὶ τελειῶς
πρὸκα παρὰ ἂν ὁ Θεὸς δώση καὶ ἐλευθωρηθῇ τὸ γένος

ὄη καὶ αἱ διυλιεὶς του δὲν πόν συγχωρῶν νὰ ἔλθῃ καὶ
αἱ δυστυχεῖς κατεξοδεύθημεν ὅσον νὰ ἔλθωμεν εἰς Τρι-
πολιτᾶν καὶ εἰς ὄλα τοῦτα ὅπου παραστεινω ἡ πάντα
κακομοιρα πιστοποιεῖσθε καὶ βεβαιώσθε καὶ ἀπὸ τὰ
γράμματά του, εἰς Τριπολιτᾶν ἀπόκτησε καὶ υἱόν ἄρσε
νικόν καὶ με ὄλον ὅπου ἀπόκτησε καὶ υἱόν δὲν ἔκλειναν
ἡ σκληροτάτη γνώμη του καὶ ἡ ἀπανθρωπία του νὰ τὴν
στεφανωθῇ ἀλλὰ πάντοτε μᾶς ἀπαντοῦσε με τὸ σημερον
καὶ αὔριον ὅπου ἔχει νὰ λάβῃ τοὺς μισθοὺς του ἀπὸ τὴν
Διοίκησιν τὴν στεφανώνεται καὶ σὲ διάστημα δύο χρό-
νων δὲν τὰ ἐδάσταξεν ἡ ἄθλια του ψυχὴ νὰ τῆς φορῆση
μῆτε ἓνα ζευγάρι παπούτσια παρὰ ὄλα ὄλα γρόσια εἰκοσι
τῆς ἔδωσε μόνον. Ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν τοὺς κακοὺς του
σκοποὺς, μὰ τί νὰ κάμωμεν ὅπου ἐντέσμεν με ἓνα ἄπι-
στον καὶ ἄθεον καὶ πάντοτε ἐστοχαζόμεθα νὰ τοῦ κατα-
πεισῶμεν νὰ στεφανωθῇ με ὁ γλυκὸ καὶ με τὴν ὑπομονὴ
τώρα δὲ ἐξεσκέπασε τοὺς στοχασμοὺς του καὶ τὴν ἀπα-
νθρωπία του. Ἐμὲ τῆς δυστυχεστάτης χήρας τί μ' ἀπό-
μενε; καὶ πῶς ἔχω νὰ κυβερνήσω τὴν θυγατέρα μου, με
τὸ ἄδικον ὅπου μ' ἔκαμεν ὁ ἄπιστος καὶ ὁ ἄθλιος; ὅπου
με αὐτὴν χάνω καὶ τὴν τύχην τῶν ἄλλων μου δύο κορι-
τσιῶν.

Ἐξοχώτατε Ὑπουργέ, δὲν μοῦ μένει ἄλλο παρὰ νὰ
προστρέξω εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸ ἔλεος τῆς ἐξο-
χώτητάς της ὡς δεσπότης μας ὡς πατέρας μας καὶ ὡς
ὑπερασπιστὴ τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἀδι-
κημένων καὶ ἀπὸ τὸ ἔλεος σας, καὶ δικαιοσύνην σας ζητῶ
νὰ ἀποφορῶσθε τὸν ἄθεον καὶ ἄπιστον νὰ πληρώση τὴν
τιμὴν τῆς θυγατρὸς μου διὰ νὰ τὴν κυβερνήσω με κανέ-
ναν χριστιανόν.

Ὅμοιος νὰ μοῦ πληρώση καὶ τὰ ἔξοδά μου πού
μ' ἐγράβηξεν εἰς Τριπολιτᾶν καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ υἱοῦ του
ἔως ὅτου ἀπέθανε καὶ ἐν ταυτῷ νὰ τοῦ δώσητε καὶ τὴν
ἀνήκουσαν παιδείαν διὰ τὴν ἀπιστίαν του καὶ πρὸς παρὰ

Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ

Ημερησία πολιτική-οικονομική εφημερίς τοπικῶν συμφερόντων

Έτος 9ο

Αριθ. φύλλου 2263 Τρίτη 25 Φεβρουαρίου 1988

Γιμή φύλλου δρχ. 5

Γραφεία Κωλέττη 5 ΤΗΛ. 28008 - 22682

ΘΛΙΒΕΡΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΑΡΤΙΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1821

του Δημ. Φ. Καρατζένη

Δημοσιεύουμε παρακάτω την συνέχεια και το τέλος της ιστορίας της Έλένης Πατσούρας που είχαμε δημοσιεύσει στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Η Έλενη Πατσούρα, μετά την λύση της πολιτοκρίας της Άρτας τον Νοέμβριον 1821, από τους Έλληνες επαναστάτες, μαζί με τα τρία κορίτσια της εις άθλιαν κατάσταση εβίωσε εις τό Αιτωλικόν. Τόν Δεκέμβριον του 1822 κατά την πρώτην πολιορκίαν του Μεσολογγίου φανεύεται ό άνδρας της Άνώνιος Πατσούρας και αυτή με τα κορίτσια της έφθασε εις Γαστούνην όπου ηργάζοντο για να ζήσουν. Εκεί ένεφανίσθη ό Σπύρος Γαλιώτης από την Πάργαν και προσπειηθείς τον άνύπαντρον, ήρξατο νίσθη την μεγαλύτερην υιατέρα της Αικατερίνην, την όποιαν όμως σύντομα έγκυτέλειψε έγκυον. Πρό της προσβολής αυτής αι τέσσαρις γυναίκες από την Γαστούνην έτρεξαν στην Τριπολιτσάν και έπειτα στο Ναύπλιον κληγούσαι συνεχώς τον διαφθορέν της Αικατερίνης. Στη συνέχεια αναφέρονται αι ένεργειαι αυτών προς τό όπου

Η Έπιτροπή Κομμένων Εύγένος, Αρχιδιάκονος Αθανάσιος Γεώργιος Πρωτοπαπάς

Ότι ίσαν άπαράλλακτου τώ πρωτοτύπῳ.

Έν Ναυπλίῳ τῆ 26 Νοεμβρίου 1825

ό Γεν. Γραμματεύς του ύπουργείου της Θρησκείας (Τ.Σ.) Ιωσήφ Βυζάντιος

ύξια δδυόθλοην φηνήσά ΔασΤθιγκδέ σο

Πρός τό έξοχον ύπουργείον του Δικαίου.

Άνεμμεξύ έμέ της δυτυχεστέτης και πάνα άδικη μένης Αικατερίνης Πατσούρας από Άρτα παρά του άπυθρώπου Σπυρίδωνος Γαλιώτου όνομεζόμενος από Πάργα, ήκολούθησε άπόφασι άνεμμεξύ ήμῶν παρά της Έπιτροπής διορισμένης από τό έξοχον ύπουργείον της Θρησκείας εις την άγωγήν όπου έκίνησα έγώ κατ' αυτού.

Όθεν έγώ δυσερηστημένη από την αυτή άπόφαση γενομένη εις τας 27 Οκτωβρίου άπερασμένου ώσόν όπου με άδικει και εις την κυτάσασιν και εις την τιμήν και πολύ περισσότερο κίθανης εις όλου, όσαι αισθάνονται τιμήν και ύπόληψιν, παρουσιάζομαι εις τό έξοχον

πεντακόσια γράσια. Η άναφορά μου αυτή διευθύνη εις τό ύπουργείον του Δικαίου με άπόφασιν του 2ου Έκτελεστικού ότι αυτή ή ύπόθεσις να θεωρηθη μετά την σύστασιν των κριτηρίων.

Παρακαλώ λοιπόν τό έξέχον ύπουργείον ίνα προκαλέση τό της Άστυνομίας να μένω άλεύθερος και να άπάγω όπου ή φωνή της Πατρίδος με προσκαλέση και μετά την άποκατάστασιν των κριτηρίων θέλει θεωρησωμεν την με ταξύ μας ριαφοράν. Εύχομαι ότι τό φιλοδικαίον του ύπουργείου τούτου ότι δεν νέλει με άφήση άπαρηγόρηον. Με τό άπαρηγόρητον σέβας Ό εύπειθέστατος πατριώτης

Σπύρος Γαλιώτης

Ναύπλιον τῆ 24 Νοεμβρίου 1825

Πρός τό έξοχον ύπουργείον Πολέμου.

Έγώ ή ύπογεγραμμένη Αικατερίνη Πατσούρα από Άρταν έπεικαλέσθη με άναφοράν εις τας 10 Νοεμβρίου τρέχοντος ύπ' αριθμόν 2483 την άπόφασιν γενομένην εις τας 26 Οκτωβρίου άπερασμένου από την έπιτροπήν διορισμένην από τό έξοχον ύπουργείον της Θρησκείας και εις την διαφοράν όπου τρέχει άνεμμεξύ έμού και του

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

λιώτου.

Προσωρινή Διοίκησης τῆς Ἑλλάδος
Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Θρησκείας.

Πρὸς τὸν Θ. Ἐπίσκοπον Κομάνων καὶ Εὐγένιον, Λογιάτην καὶ Ν. Παμπούκην καὶ Αἰδεσιμότατον Πρωτοπᾶν Ναύπλιον

Ἐπειδὴ ἡ Ἐλένη Πατζούρανα ἀπὸ Ἄρταν ἐγκαλεῖ τὸν Σπύρον Γαλιώτην Παργιανόν περὶ διαφθορᾶς τῆ μητρί καὶ ὑπολήψεως προκαλείσθε ἡ Σεβασμιότης σας νὰ συνέλιθτε εἰς ἓν καὶ πληροφορηθέντες τὴν μεταξύ αὐτῶν διαφορὰν ἐκ τοῦ περιελθουμένου ἀντιγράφου τῆς ἀπὸ μέρους τῆς ρηθείσης Ἑλένης ἀναφορᾶς ἐξητάσθε ἐξηκριδωμένα τὴν ὑπόθεσιν κατὰ τὸ δίκαιον ἐκφέρητε τὴν ἀπόφασιν σας ἐγγράφον εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1825

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Θρησκείας

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ὑπογραφή

Πρὸς τὸ ἔξοχον ὑπουργεῖον τῆς Θρησκείας

Ἡ διορισθεὶς παρὰ τοῦ ἐξοχτάτου ὑπουργοῦ Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀπὸ Ἄρταν, Αἰκατερίνης τὴν ἔχει μετὰ τοῦ αὐτῆς ἀρραδωνιστικῶς, ὡς λέγει, Σπύρου Γαλιώτου ἐκ Πάργας, συνελθοῦσα ἐφ' ὧν καὶ ἀκούσασα μετὰ προσοχῆς, τὰ ἐξ ἀμειτέρων τῶν μερῶν λεχθέντα εὗρεν ἔνοχον τὸν εἰρημένον Σπύρον Γαλιώτου, καθ' ὅλην τὴν Αἰκατερίνην καὶ ὅτι αἱ συλλήψεις τῶν δύο τέκνων αὐτῆς ἔγιναν παρὰ τοῦ εἰρημένου Σπύρου χωρὶς νὰ συννευρῆθῇ ἡ εἰρημένη μετ' ἑτέρου ἀνδρός. Ὅθεν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὸ ὑποπτον ἀπέφασκε νὰ δώσῃ ἐν φρικτὸν ἐπιτίμιον τῆς γυναικὸς ἂν καὶ συννευρῆθῃ μετ' ἑτέρου ἀνδρός, ὃ καὶ τῆς ἐδόθη ἐν τῷ εἰς τὸ Ναύπλιον Νηῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, παρὰ τοῦ Θεοφρολεστάτου ἁγίου Κομάνων κυροῦ Εὐγενίου παρόντων καὶ ἄλλων ἱεροφορεμένων τῆς τε ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ εἰρημένου Σπύρου Γαλιώτου. Πληροφωρηθεῖσα δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέκειντο τοῦ φρικτοῦ Ἐπιτιμίου τῆς γυναικὸς ὁμολογησῆς ὅτι δὲν γνωρίζει ἕτερον αὐτοῦ ἀνδρα, δυνάμει τοῦ νόμου διδίου 12 τίτλου γ' σελίδος 318 τοῦ λεγόντος, «ὅστις φθείρει κόρην παρθένον μετὰ τὸ θέλημα τῆς, ἐάν θέλῃ νὰ τὴν πάρῃ γυναῖκα νὰ γίνεται ὁ γάμος. εἰ δὲ δὲν θελήσῃ νὰ δίδῃ μιαν λιτραν χρυσοῦ» Δυνάμει λέγου τοῦ ρηθέντος νόμου ἀποφασίζει εἰ μὲν πάρῃ γυναῖκα του, ἥδη, καλῶς, ἢ δὲ νὰ πληρώσῃ μίαν ποσότητα γροσίων πεντακασίων εἰς αὐτὴν ἐπι λόγου τιμῆς. Ταῦτα ἐγκρίνει ἅπαντα καὶ καθυποβάλλει ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐξόχου ὑπουργοῦ τούτου.

26 Ὀκτωβρίου 1825 Ναύπλιον.

ὑπουργεῖον καὶ ἐπικαλοῦμε τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν διὰ τὰ σεβάζματα κριτήρια εἰς ἐκεῖνα ὅπου ἀνήκει ἡ αὐτὴ ἀπόφασις ὅταν συσταθῶσιν φυλλατόμενον πάντοτε κάθε δικαίωμα μου χωρὶς παρὰ μικρὰν μου ζημίαν, περικαλῶντας νὰ μοῦ δοθῇ ἴσον τῆς παρουσίας ἀναφορᾶς μου ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ ὑπουργοῦ καὶ μὲν ὡς ὑποσημασιοῦμι.

Τῇ 10 Νοεμβρίου 1825 Ναύπλιον.

Ἡ δυστυχεσάτη παρὰ τοῦ ἀπανθρώπου Αἰκατερίνη Πατζούρα ἀπὸ Ἄρταν

Πρὸς τὸ ἔξοχον ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου.

Ἡ ἀπὸ Ἄρταν Αἰκατερίνα μετ' ἠγκάλεσεν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Θρησκείας ὑπουργεῖον ὡς φθορὰν τῆς παρνεσίας τῆς καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο διώρισε τριμελῆ ἐπιτροπὴν, ἧς ἐξετάσασα τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν μετὰ ἐπίδοξον ἢ νὰ τὴν νυμφευθῇ ἢ νὰ τῆς μετρήσῃ γρόσια πεντακόσια ἐπι λόγῳ τιμῆς.

Ἐξοχον ὑπουργεῖον. Ἐκείνος Ἕλλην ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαλῇ τὴν ὑπόθεσιν του εἰς ἀναθεώρησιν ὅταν στοχάζεται ὅτι ἀδικεῖται χωρὶς νὰ εἶναι εἰς χρέος νὰ δώσῃ καὶ τοὺς ἀποχρώντας λόγους. Ἀλλὰ ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ δώσω ἐν ταυτὶ καὶ τοὺς λόγους. Ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ δίκαιον ἢ νὰ τὴν νυμφευθῇ ἢ νὰ τῆς μετρήσῃ γρόσια πεντακόσια. Τὸ νὰ τὴν νυμφευθῇ αἱ περιστάσεις δὲν τὸ ἐπιτρέπουσιν διότι πρὸ χρόνου εἰμὶ ὕπανδρος. Διὰ νὰ ἐνεργηθῇ δὲ τοῦτο ἵνα χρεῖα νὰ μετακαλεσθῇ τὸ ἀλκοράνιον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ὅποιον μόνον συγχωρεῖ τὴν πογκμίαν. Τὸ νὰ τῆς πληρώσῃ δὲ γρόσια πεντακόσια δὲν ἔμπορῶ θέβαια νὰ συγκατανεύσω εἰς τοῦτο διότι ὁ νόμος τῆς Ἑλλάδος πρὸ διακρίσει ποινὴν πενήτηκανα γρόσια εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὅταν μάλιστα ἡ γυνὴ εἶναι παρθένα. Αἶψά αὐτὴ ἢ γυνὴ εἶναι παλαικὴ καὶ τῶν παρ' αὐτῆς λεγομένων παρθένων ἢ ὀρθώτερον ἀσωτίαν τὴν ἐμπεριχειρίζοτο ἐμπόριον καθὼς θέλω τὸ ἀποδείξει δι' ἀξιόπιστων μαρτυριῶν ὅπου ἀνήκει.

Δι' ὃ ἀνυπερέμμενος πρὸς τὸ ἔξοχον τοῦτο ὑπουργεῖον ἐγκαλῶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν εἰς αὐτὸ καὶ παρακαλῶ νὰ συστῆσθαι ἐπιτροπὴν συγκεκριμένην ἀπὸ ἐνυπόληπτα ὑποκείμενα εἰς ἀναθεώρησιν καὶ ἀνάκρισιν αὐτῆς ὑποσημασιοῦμαι μετὰ ὅλον τὸ σεβας τὸ προσήκον.

Ὁ ταπεινὸς Πατριώτης Σπύρος Μανούσης Γαλιώτης
Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 19 Νοεμβρίου 1825

Πρὸς τὸ ἔξοχον ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου.

Ἐπειδὴ καὶ προλαθόντες ἀνεφέρθημεν εἰς τὸ 2ον Ἐκτελεστικὸν περὶ τῆς ὑποθέσεως μεταξύ ἐμοῦ καὶ τῆς κυρίας Κατερίνης Ἀρτινῆς, ὅτι ἀδικήθημεν παρὰ τῆς συσταθείσης παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Θρησκείας ἐπιτροπῆς καταδικάζομαι ἢ νὰ τὴν λάβω ὡς γυναῖκα ἢ νὰ πληρώσω

καὶ εἰς τὴν διαφορὰν ὅπου τρέχει ἀναμεταξύ ἐμοῦ καὶ τοῦ Σπυριδωνοῦ Γαλιώτου ὀνομαζομένου ἀπὸ Πάργας τὴν σήμερον παρουσιάζομαι εἰς τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον καὶ αἰτούμαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπικάλεσιν ζητώντας τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀναφερομένης καὶ ὑπογράφομαι.

Τῇ 25 Νοεμβρίου 1825 Ναύπλιον

Αἰκατερίνη Πατζούρα Ἀρτινῆ

Πρὸς τὸ ἔξοχον ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου.

Ἐπειδὴ καὶ προλαθόντες ἀνεφέρθημεν εἰς τὸ 2ον Ἐκτελεστικὸν περὶ τῆς ὑποθέσεως μεταξύ ἐμοῦ καὶ τῆς κυρίας Κατερίνης Ἀρτινῆς, ὅτι ἀδικήθημεν παρὰ τῆς συσταθείσης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Θρησκείας Ἐπιτροπῆς, καταδικάζομαι ἢ νὰ τὴν λάβω γυναῖκα ἢ νὰ πληρώσω πεντακόσια γρόσια, ἢ ἀναφορὰ μου αὐτὴ διευθύνθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου μετὰ ἀπόφασιν τοῦ 2ου Ἐκτελεστικοῦ ὅτι αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις νὰ θεωρηθῇ μετὰ τὴν ὑστάσιν τῶν κριτηρίων. Παρακαλῶ λοιπόν τὸ ἔξοχον ὑπουργεῖον ἵνα προσκαλῆσθαι τὸ ὑπ. Ἀστυνομίας νὰ μὲν ἐλευνέρος καὶ νὰ ὑπάγῃ ὅπου ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος μετὰ προσκαλῆσθαι καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν κριτηρίων θέλει θεωρησώμεν τὴν μεταξύ μας διαφορὰν. Εὐθέλις ὅτι τὸ φιλοδίκαιον τοῦ ὑπουργοῦ τούτου δὲν θέλει μετὰ ἀφήσῃ ἀπαρηγόρητον.

Μὲν μετὰ τὸ ἀνήκον σεβας
ὁ Εὐπειθέστατος Πατριώτης
Σπύρος Γαλιώτης

Ναύπλιον τῇ 22 Νοεμβρίου 1825

